

GYŐRI HIRADÓ

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési árak:
 Egész évre... 12. — kor...
 Félévre... 6. — kor...
 Egy órára... 1.50
 Egyes szám ára 1 fillér.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
CSOKONAI VITÉZ MIHALY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Arany János-utca 15. sz.
 Telefon-szám: 698.
 Hirdetéseket legkorábban délután 4 órakor.
 Hirdetéseket legkorábban délután 4 órakor.

Fel Bécsbe!

Valamikor, nagyon régen úgy mondták, vala egymás közt a tekintetes karok és rendek, ha az ország dolgai fölött tanácskoznok kellett, hogy „Fel Budára!”

Az ország rudját már réges-régen Bécs felé irányították a labancok, s az ország dolgában ma nem Budán, de Bécsben döntenek.

Szerdán ül össze a delegáció. Látványossága lesz Bécsnek. A miniszter urak és a munkapárti honhazafiak ragyogó diszkontösökbe vonulnak fel a Burgba, hódolattételre.

Ezek a jó urakon a jó bécsi nép is csak a kontösöket látja magyarnak. Tudják jól, hogy osztrák érdekeknek aláztos szolgálók.

A sötéten néző diktátor, Tisza István gróf ő kegyelmessége nem ment vigadni Bécs városába. Meleg napok várnak ott rá. Az osztrák delegátusok deresre húzzák, mert hogy a Monarchia külpolitikájáról nyilatkozni merészkedett.

Hát nem érdekes ez? A magyar miniszterelnök itthon jogokat, szabadságokat koboz el és ezért idehaza nem történik bántódása, sőt Bécsben még vállvergetést kap, de mert a külügyminisztert dezavualni merészkedett, azért, hogy kikotyogott egyet-mást a Monarchia külpolitikájáról — ezért vesszőfuttatásban lesz része.

A kegyelmes diktátort ur, aki a magyar képviselőházban magasan hordozott fővel adja ki a parancsot az ellenzéki nemzetképviselők kikardlapozására — Bécsben aláztosan fejet hajtva, kesernyős mosolygással várja, hogy őt porozzák ki.

Tisza István gróf ur Bécsben előbb bukhatik meg, mint Budán. Az osztrák delegátusok szörnyű haragot táplálnak ellene s éppenséggel nincs kizárva, hogy a szegény magyarokat ez az osztrák harag fogja megmenteni a diktátortól.

Hát csak intézzék el a Lajtán túl Tisza István gróf urat. Ez igen-igen jól fog esni nekünk a Dunán innen. Még a fogainkat sem fogjuk csikorgatni azért, mert a magyar miniszterelnököt az osztrákok vonják kérdőre, hogy mit és hogyan merészkedett beszélni a magyar országgyűlés házában. Hiszen őkegyelmessége idehaza minden szót belefojt a maga deszpotizmusával az ellenzéki nemzetképviselőkbe. Miért ne érezze ő is a deszpotizmus, a jog és szabadság korlátozás, megfosztás keseríségeit?

Csak föl Bécsbe kegyelmes diktátor ur! Tömjé ki jól vattával azt a szép, csillogó magyar diszkontöst, mert am igen csipős az a bizonyos fekete-sárga nádpálca, amelyet a megsértett osztrák érdekek, izmaik megfeszítésével szorongatnak a tenyerükben, várva megérkezésére.

A magyar ellenzéki nemzetképviselők nyílt sebeire enyhítő gyógyír lesz az, amikor az itthonvaló deszpotát Bécsben fejthajtó lakájként fogják láthatni, aki némán türi majd, hogy deresre húzzák.

Városi képviselőválasztások

Munkapárti aspirációk — Vigyázzunk a trójai falóra. — Aknamunka az ellenzéki városatyák ellen.

Harminchét törvényhatósági bizottsági tagsági mandátum jutott vissza a választópolgárság kezeibe, hogy azzal szabadon rendelkezzenek, azoknak adja, akikbe bizalmát helyezi, akiket arra érdemesnek tart.

Szükségtelennek tartjuk itt elmondani, hogy a választópoglárok milyen ostromnak vannak kitéve ezért a harminchét mandátumért. Százával tülekednek a klasszifikációért, mely őket érdemesse tegye a polgárság bizalmára. Ezt mindnyáján tudják, tapasztalják a szavazattal rendelkező, most különösen igen nagy becsben lévő „szeretett és tisztelt polgártársaim”. Am de azt már kevésbé tudják, észre sem veszik, hogy a munkapárti aspirációk mennyire előtérbe toltak, s hogy minden egyes kerületbe igyekeznek bejuttatni azt a bizonyos trójai falovat, amelynek belsejébe csupa labancok vannak elrejtve, akiket aztán az éjsötéttségében reá szabadítanak a kerületekre, pénzzel, terrorral szedni el a régi ellenzéki városatyák mandátumait.

Csak szét kell néznünk egyes kerületekben és azt látjuk, hogy oda már sikerült is betolni a munkapárti azt a bizonyos trójai falovat.

Tessék szemlét tartani a jelöltek hadilétszámon is jóval felülemelkedő hatalmas csapatán. Hány közöttük az ellenzéki és hány a munkapárti?

Egyebet se hallunk a kortes és jelölt beszédekből, mint azt, hogy „szeretett és tisztelt polgártársaim” ne politizáljunk; a város érdeke azt kívánja tőlünk, hogy a város parlamentjéből távol tartuk a politikát. És emellett mit látunk? Azt „szeretett és tisztelt polgártársak”, hogy a trójai faló gyomrában a kerületekbe becsempészelt jelöltek nagy része exponens munkapárti, s ezek a város parlamentjében sem fognak lenni sem városatyák, sem népképviselők, hanem a munkapárt érdekeit szolgáló exponensek.

Akik elolvasták egyik kormánypárti újság vasárnapi számának a napirenden lévő városi képviselőválasztásról szóló cikkét, azok előtt tisztán áll a munkapárti aspiráció, hogy hova gravitál.

Csak éppen egy kerületre vonatkozólag idézzük a közleményből. Az újjavárosi kerület illetőleg úgy nyilatkozik, hogy ki kell cserélni az összes régi városi képviselőket, mert ezek semmit sem tettek a kerületért, sem a polgárságért.

Már magában véve izléstelenség, durvaság egy állítólag színvonalat tartó újságnak doronggal menni olyan közéleti férfiaknak, akiknek nincs más szépséghibájuk, minthogy nem kormánypártiak. Hogy pedig éppen az újjavárosi képviselők nem tettek semmit a kerületért, annak polgáraiért, erre rácsófol az a ténybeli valóság, hogy éppen ebben a kerületben negyedszázad, két évtized, másfél évtized óta bírják a polgárság bizalmát a most választás alá kerülő képviselők nagyrésze.

De a többi kerületeken is végigszánkázik a kormánypárti sajtóorgánus, lavinát gördítve maga előtt, hogy elsőpörje a régi ellenzéki képviselőket.

Aztán, mikor már elvégezte a seprő teendőit szép sorjába fölállítja a könnyen hajlítható meglegházi csemetéit a rendíthetetlen hatalmas tölgyek helyébe, akikre egyenkint reáismerünk és

nyomban meg is állpítjuk, hogy micsoda jó szél vetette oda, egyik-másik kerületbe.

Olyan jelöltek neveivel találkoztunk abba a közleménybe illesztett listában, akiknek a jelöléséről abban a kerületben, ahová a trójai ló gyomrában becsempészni óhajtják — semmit, de semmit nem tudnak.

Az a kétszáz és egynéhány jelölt ar, akit a trójai lóval így be akar a munkapárt csempészni a polgárság bizalmába korteshadakat hajtva maguk előtt igyekeznek hozzáférközni a polgárság szavazatához.

Legyen résen a választó polgárság! Ne engedje, hogy becsempészék kerületükbe a trójai falovat. Mert, ha már benn lesz, akkor igen meggyűl vele a baja, és késő lesz megbánni, a miért szavazatával olyanokat támogatott, akik a kerületet, akik a polgárságot sohasem fogják képviselni a város parlamentjében.

A független polgárság kövesse eddigi helyes és okos politikáját: olyan férfiakat küldjön a maga képviselőtében a város parlamentjébe, akik a kerületnek kipróbált régi vezérei, akik között találhatunk fölös számmal más politikai felfogású férfiakat is, bizonyosságának annak, hogy az eddigi választásoknál „öröszak és terrorizálás” nélkül is méltányolni tudta a polgárság a más politikai pártállásúak polgári erényeit.

Azt nem szabad engedni azonban, hogy egy politikai párt politikai tendenciákkal kjarja magának közönsíteni a város parlamentjét.

Résen legyünk !Vigyázzunk! Minden kerület veszélyben van.

Elég volt Tisza diszpolgársából. Ne engedjük, hogy öröm mámorral jelentsék neki Győrből, hogy a munkapárt teljesen meghódította a várost és annak parlamentjében a munkapárt lett urra.

Politikai és magánérdek ne ferkőzhessen be oda, a mi parlamentünkbe, ahol a város és a polgárság érdekét veszélyeztetné.

Egy városi képviselő.

Vigyázzunk az adóprésre!

**Újabb törvényellenes megadóztatás.
 A másodosztályú kereseti adó.
 A pénzügyigazgatóság és az adózók.**

A „Győri Híradó” pattantotta ki és hozta nyilvánosságra az adózó polgárságot védekezésre hívó fel a házberadó kivetésnél történt mulasztásokat. A pénzügyigazgatóság ugyanis a törvény határozott rendelkezése dacára, halyszínelés nélkül, az íróasztalnál vetette ki a házberadót 50—100 százalékkal emelve a polgárság adóterheit.

A pénzügyi közigazgatásban úgy látszik csak presanyagnak tekintik a polgárságot, a törvény legvilágosabb rendelkezései fölött eltekint a finác és a teljesen tájékozatlan polgársággal nem törődik senki, nem világosítja föl senki hivatalos uton.

A házberadó kivetés is egészen simán ment volna keresztül, ha a Győri Híradó reá nem mutat az 1909. évi V. cikknek azon félreérthetetlen §-ra, hogy helyszini szemle nélkül a bevallott összegzen változtatni nem szabad. Es a finácdirékió 976 háztulajdonosnál önkényűleg megváltoztatta a házberavallást és fölemelte a házberadót.

Ezen jogtalan fölemeléssel nem csak igazságtalanság követtegette el az adózó polgárokon, hanem az amugy is agyon terhelt pénzügyi közigazgatásnak is mérhetetlen nagy és felesleges munkát okozott.

KISS LAJOS angol és francia női divatterme

Győr, Elsfaludy-utca 3., Deák Ferenc-utca sarok. Készít minden e szakmába vágó munkát a legizlésesebb és legjobb kivitelben. Varrónők és tanulólányok felvételnek.